

ТИЛНИНГ СЕРҚИРРАЛИГИ ҲАҚИДА

*Ҳамроева Нафиса Низомиддиновна,
Бухоро давлат университети ўқитувчиси*

Борлиқда (табиатда ва жамиятда) ўрин олган, бизнинг сезгиларимизга таъсир эта оладиган, ўрганилиши-ю тавсифланиши мумкин бўлган ҳар бир мавжудот ва воқеа/ҳодиса табиатан ва моҳиятан серқиррадир. Серқирралик борлиқдаги мавжудотлар ва ҳодисаларнинг умумий зотий (онтологик, табиий, илохий...) хусусиятидир. Серқирраликтинги боиси шундаки, истаган фалсафий нарса борлиқдаги турли-туман нарса ва ҳодисалар билан ранг-баранг муносабатларда турди ҳамда айни бир нарса хилма-хил муносабатдошларининг ҳар бир тури билан ўзининг алоҳида бир қиррасини намоён қиласди. Шу маънода **тил** деган борлиқ ҳодисасининг ўзи ҳам, **унинг вазифалари** ҳам серқиррадир. Табиийки, биз бунда тил сўзининг омоними яси ни мутлақо назарда тутмаймиз.

“Ўзбек тилининг изоҳли луғати”да ТИЛ II сифатда луғатнинг IV-жилд 91-бетида алоҳида ажратилиб, бош маъноси “*1.Кишилар ўртасида, жамиятда ўзаро фикр алмашининг муҳим воситаси; тилишуносликнинг асосий ўрганиш объекти*” сифатида кўрсатилади. Ваҳоланки, мазкур луғат бу сўзда юқорида келтирилган бош маънодан ташқари яна 7 маънони санаб ўтадики, уларнинг ҳар бирининг борлиқдаги доминантаси алоҳида мустақил бир бутунликдир. Шунинг учун “*Тил нима?*” деб сўрашдан олдин обдон ўйлаш зарур – сўраётган шахс “*тил*” деганда нимани назарда тутаётгани саволда у ўз аксини топиши керак. Акс ҳолда савол мавхум, яъни ўринсиз ва нотўғри бўлади. Шунинг учун “*Тил нима?*”- деб сўрашдан олдин обдон ўйлаш, тилнинг қайси жиҳати қизиқтираётганлигини саволда аниқ акс эттириш зарурлигини унутмаслик керак¹.

Туркийшунослик баҳодури (академик А.Самойлович ва Б.Аталайларнинг бутун дунё тан олган таъбири), XI асрнинг серқирра буюк қомусий олим – Махмуд ибн Ҳусайн ибн Мухаммад Кошғарий халқ тилини билиш кишини шу қавмга яқинлатиради, бу тил соҳибларининг ҳурмат-у марҳаматига сазовор қиласди, деган фикрни шундай баён қиласди: “уларга /туркларга/ яқин бўлиш учун энг асосий йўл – уларнинг тилида сўзлашдир”. Бу билан у бир тилда сўзловчилар бир-бирига руҳан ва маънан яқин деган гояни илгари суради. Асарининг жуда кўп жойларида туркийшунослик баҳодури тилнинг халқ турмуши, тажрибаси ва онгининг инъикоси ва хазинаси эканлигини алоҳида уқдиради. [1, 43]

Тилнинг серқирралиги ва жамиятда турли-туман вазифаларни бажариши ҳақида Мир Алишер Навоий ҳам “Хамса” достонларининг муқаддимасида, “Маҳбубул кулуб”да ва, хусусан, тилшуносликка

¹ Бу ўринда киши ишониши қийин, лекин воқелиқда содир бўлиб, қизиқ бир воқеани эслаш мумкин: “Тилшуносликка кириш” ўкув фанидан имтиҳон қабул қилаётган доцентнинг: “Тил нима?” - деб берган саволига талаба ўз тилига ишора қилиб: “Мана бу,” - деб жавоб беради. Доцент бундан табиийки, ғазабланади ва масала катта мунозарага айланади Пировард оқибатда, ҳакамлар талабанинг ҳақлиги ҳақида якуний хulosага келишиди - жавоб саволга монанд, жавоб - саволнинг акс садоси!

бағишлиланган махсус асарлари - “Мұхқаматул луғатайн”да жуда қимматли фикрларни баён қылған. Жумладан, мутафаккир дастлаб Қуръони каримнинг 55-сураси (“Арраҳмон”) 3-ояти каримаси мазмунининг ўзбек тилида

Чун кун фаяқун саҳфасига бўлди тироз,

Қилғон ани нутқ ила баридин мумтоз

(Тавсифи: Ҳақ яратиши фаолияртими намойиши этди ва инсонни барча маҳлуқотдан нутқ била устун қилди.) назмий баёнидан сўнг Қуръони Каримнинг *алламал адама асмаға куллаҳо* (2-сура 27-оят) (*Одамга барча нарсаларнинг исмини ўргатди*) ояти каримасига ҳавола бериб, тил инсонга буюк илоҳий неъмат эканлигини алоҳида таъкидлайди [2, 512].

Муосир ўзбек филологи академик А. Рустамов илмий-бадиий услубда ёзилган “Сўз хусусида сўз” асарида тилнинг серқирралиги баёнида алоҳида тўхталди [3, 12]. Олим тилнинг моҳияттан ижтимоий-рухий ҳодиса эканлигини кенг шарҳлаб, унинг фақат товуш томони табиий ҳодисалар билан алоқадорлигини таъкидлайди. Тилнинг қатор вазифалари сифатида унинг онг-тафаккур маҳсулини шакллантириш, (қолипга солиш) каби когнитив/гносеолигик (билиш, ўрганиш ва ўргатиш жараёнлари билан алоқадор), жамият аъзолари тажрибаларини йиғиши ва тизимга солиш, келгуси авлодларга етказиш каби маърифий, инсон руҳий ҳолати-кечинмалари, ҳис-туйғуларини ифодалаш каби руҳий-ифодавий (аффектив), энг муҳими кишилар орасида фикр алмасиш (ахборот узатиш ва қабул қилиш) каби коммуникатив вазифалари (функциялари) илмий-бадиий шаклда шарҳланади.

Бу ихчам тавсифдан кўриниб турибдики, тилга серқирра, кўп томонли ҳодисадир. Кўп вазифали ижтимоий-рухий воқелик сифатида ёндашиш узоқ тарихга ва анча бой анъанага эга. Шунинг учун ҳозирги кунда Фарбий Европа фанига илмий ҳаволалар билан тилнинг б асосий вазифасини (функциясини) ажратиш ва тавсифлаш ўзбек фани тарихи учун том янгилик эмас – улар мумтозларимиз томонидан Европа олимларидан анча олдинроқ очиб тавсифланган, лекин XIX-XX асрларда тарихий илдизларимиздан узилганлигимиз сабабли биз уларни унуга ёзган эдик.

Замонавий тилшуносликда тил – серқирра, кўп томонли, кўп вазифали (функцияли) ижтимоий-рухий-этник ҳодиса сифатида талқин этилади, шунинг учун Европа илмида тилга хилма-хил таърифлар берилган. Жумладан, Владимир Звегинцев ўзининг “Очерки по общему языкознанию” китобида тилнинг 21 машхур олим таъкидлаб ўтган хилма-хил таърифларини келтиради [5, 384]. Табиийки, Владимир Звегинцевнинг мазкур китобида келтирилган тилнинг 25 хил таърифи фанимизда тилшунослик тадқиқи манбаига нисбатан мавжуд бўлган таърифларнинг барчаси эмас.

Шу асосда Владимир Звегинцев томонидан келтирилган рўйхат ва бизнинг унга изоҳимиз асосида бир ҳақиқатни тўла тан олишимиз керак бўлади: тилнинг серқирралиги мутлақ бўлиб, унга берилган ва бериладиган чексиз таърифларнинг баркаси нисбийдир – яъни уларнинг ҳеч бириси мутлақ нотўғри ҳамда тилга нисбатан ғирт тухмат ҳам, мутлақ тўғри ва

мутлақ ҳақиқат (яни тилнинг тўлиқ таърифини, табиатини очиб берадиган) ҳам эмас; ҳар бир таъриф тилнинг (тадқиқотчи дикқат марказида турган) бир қиррасинигина очиб беради. Шунинг учун субстанциаллик (диалектика) нуқтайи назаридан шу таърифларда муносабат (қайси жихат ва ҳолларда унинг асослилиги, тўғри эканлиги) кўрсатилганда, масала талқини ҳеч бир мунозарага ўрин қолдирмас эди. Афуски, таърифларда мана шу муносабат (resp. диалектиклиқ, нисбийлик) йўқ ва улар, табиийки, мутлақ - бу ҳукмни шакллантирган тадқиқотчи, тилни мана шундай тушунади ва изоҳлайди деган хаёлга олиб келади. Ўз-ўзидан англашилиб турадики, бундай мутлақ таъриф бошқа нуқтайи назарда турган (яни тилнинг бошқа қиррасига дикқат қаратётган) бошқа тадқиқотчига нотўғридек туюлади, унинг эътиrozларига сабаб бўлади. Ваҳоланки, мутлақ таърифни шакллантирган тадқиқотчи ҳам мутлақ ҳақ, ёки мутлақ ноҳақ эмас, бу ҳукмни мутлақ рад этиб, унга зид (қарама-қарши) ҳукмни шакллантирган ўрганувчи ҳам; улардан ҳар бири ўз “кўрганини” (яни тадқиқ усули/методи/манбага ёндашиш мавқеи/ нуқтайи назари... манбанинг қайси қиррасини чуқурроқ ўрганишга имкон берадиган бўлса, шу қиррасини, томонини) тавсифлadi ва шу асосда тилга таъриф берди, лекин шу жараёнда катта мантиқий хатога йўл кўйди- бўлакни (яни манбанинг бир томони, қирраси, хусусиятини) бутун билан (манбанинг ўзи билан) тенглаштириди.

Тилшунослиқда тилнинг вазифалари ҳақида хилма-хил фикрлар баён қилинган. Жумладан, Ғарб тилшунослигида Владимир Аврориннинг “Тилнинг вазифавий томонини ўрганиш масалалари”, Карл Булернинг “Тилнинг қурилиш қолипи”, Юнус Дешериевнинг “Ижтимоий тилшунослик”, Алексей Леонтьевнинг “Тил, нутқ, нутқ фаолияти”, Наталя Слюсарёванинг “Тилнинг вазифалари тушунчасининг методологик аҳамияти”, ва “Тилнинг вазифалари”, Юрий Степановнинг “Тилнинг семиотик қурилиши (тилнинг уч вазифаси ва уч турли воситалар тизими)”, Роман Якобсоннинг “Тилшунослик ва поэтика”, “Тилнинг алоқа-аралашувнинг бошқа воситаларига муносабати”, Борис Норманинг “Тилшунослик асослар” китобининг “Тилнинг вазифалари” деб номланган маҳсус катта боби кабиларнинг ишларида бу масала маҳсус тадқиқ манбаи бўлди. Умуман, бу масала тилшунослик бўйича ҳар бир ўқув қўлланмасида, тил ҳақида умумий монографик тадқиқотларда, албатта, олинади ва муаллиф бу ҳақдан ўз фикрини баён қилишга мажбур.

Ўзбек тилшунослигида миллий истиқлолдан – миллий тил ва миллий онг-у тафаккур муносабатларининг тадқиқига коммунистик мафкура қўйган сунъий ғовлар олиб ташлангач - Т.Бушуй, Н.Махмудов, Ҳ. Неъматов, А.Нурмонов, Р. Расулов, Ш.Сафаров каби олимларнинг асарларида бу масала маҳсус тадқиқ манбаи бўлди, анча ойдинлашди.

АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ:

1. Кошғарий Маҳмуд. Девону луғотит турк. Уч томлик. 1-том. Таржимон ва нашрга тайёрловчи С.М.Муталлибов. - Тошкент. Ўз.ФА нашриёти. 1960.

2. Навоий А. Тўла асарлар тўплами. 10 жтлдлтк. Ўнинчи жилд.. Тошкент Фафур Гулом н. НМИУ.2011.
 3. Рустамов А. Сўз хусусида сўз. Тошкент.Ёш гвардия.1987.
 4. Сафаров Ш., Тоирова Г. Нутқнинг этносоциопрагматик таҳлил асослари. Ўкув кўлланма. -Самарқанд, 2007. -40 б.
5. Звегинцев В. “Очерки по общему языкознанию. Москва. Из-во Московского университета.1962.
 6. Nizomiddinovna, Khamroeva Nafisa. "Compliment as one of the forms of Phatic Communication." Middle European Scientific Bulletin 10.1 (2021).
 7. Эшанкулова, С. И. (2012). *Поэтическое толкование образа Хызыра в лирике поэтессы Надиры бегим*. Вестник Челябинского государственного университета, (12 (266)).
 8. Эшанкулова, С. И. (2011). *Интерпретация мифологических образов в творчестве Надирабегим*. Вестник Челябинского государственного педагогического университета, (10).
 9. Эшионкулова, С. И. (2020). ГЕНЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ОБРАЗОВ ИСТОРИЧЕСКИХ ЛИЧНОСТЕЙ В УЗБЕКСКОЙ КЛАССИЧЕСКОЙ ЛИТЕРАТУРЕ. Сўз санъати ҳал?аро журнали, 2(3).
 10. Eshonqulova, S. (2020). *Tanlov fandan mahorat saboqlari*. Архив Научных Публикаций JSPI.
 11. Eshonqulova, S. (2020). *НОДИРА ИЖОДИНИ ЎРГАНИШДА ЯНГИЧА ЁНДАШУВ*. Архив Научных Публикаций JSPI.
 12. Turopova, P. (2020). Adabiy merosdan babra olgan yoki ertaklar og'ushida ulg'aygan shoir. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(45). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5421
 13. Turopova, P. (2020). Intilganga tole yor. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(44). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5422
 14. Turopova, P. (2020). Alisher Navoiy ijodida ona–ayol timsoli. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(44). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5423
 15. Turopova, P. (2020). Buvimning o'gitlari. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(44). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5424
 16. Turopova, P. (2020). Shoirlari bor el yashar. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(44). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5427
 17. Turopova, P. (2020). Barkamol avlod tarbiyasida Alisher Navoiy asarlarining ahamiyati. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(43). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5426
 18. Soatova, N. (2020). Freedom-loving writer. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(46). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5369
 19. Soatova, N. (2020). Shuhrat ijlodida Ayol siyimosini badiiy talqini. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(45). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5387
 20. Soatova, N. (2020). “Qisasi Rabg’uziy”da kompozitsion tuzilish va g’oya. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(44). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5389
 21. Soatova, N. (2020). Bir roman xususida. Архив Научных Публикаций JSPI, 1(44). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5391

22. Soatova, N. (2020). An'anaviylik va vorislik. Toshkent.: “MUMTOZ SO‘Z” nashriyoti. 2019. *Arxiv Nauchnyx Publikacij JSPI*, 1(44). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5402
23. Soatova, N. (2020). Furqatning hayot va ijod yo’liga nazar. *Arxiv Nauchnyx Publikacij JSPI*, 1(44). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5404
24. Soatova, N. (2020). Nomingiz o’chmaydi dillardan . *Arxiv Nauchnyx Publikacij JSPI*, 1(44). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5408
25. Soatova, N. (2020). Nutq odobi masalasiga oid qarashlar (“Qutadg’u bilig” dostoni misolida). *Arxiv Nauchnyx Publikacij JSPI*, 1(45). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/5419
26. Soatova, N. (2020). “Yuz masal”ning yoshlari tarbiyasidagi o’rni. *Arxiv Nauchnyx Publikacij JSPI*, 1(56). извлечено от https://science.i-edu.uz/index.php/archive_jspi/article/view/4648